

על עופר וכלבלב

יאנוש קורצ'אק, כתבים ט', עמ' 303-304
תרגום: אורי אורלב

גִּבְרַת צִסְלָבָה קְרוּגוֹלְסְקָה גָּרָה בַּיַּעַר בְּבֵית בְּנוֹי עֵץ. וַיֵּשׁ לָהּ כְּלָבִים וַיֵּשׁ לָהּ אֵילוֹת.

פַּעַם אַחַת הִתְעוֹרְרָה בַּלַּיְלָה בְּגִלְל נְבִיחוֹת הַכְּלָבִים.

- מָה זֶה? מָה קָרָה?

מָה שֶׁקָּרָה הוּא שֶׁכְּלָבִים זָרִים הִתְנַפְּלוּ עַל עֵפֶר, עַל עֵפֶר קָטָן. כְּלָבִים זָרִים הִתְנַפְּלוּ וּפָצְעוּ אוֹתוֹ. הֵעֵפֶר פָּצוּעַ וּמְסֻכָּן!

וַיֵּלֶד הַבֵּית נִמְצָא מִחֶסֶן קְרוּר, אֲבָל בְּמִחְסוֹן הַקְרוּר אֵין קָרַח וְרֻצְפָּתוֹ מִצַּעַת בְּקֶשׁ.

הֵעֵפֶר הַפָּצוּעַ נִשְׁכַּב בְּמִחְסוֹן הַקְרוּר עַל הַקֶּשׁ וְשׁוֹכֵב נִשְׁוֵד וְחוֹלָה.

וְהַגִּבְרַת רוֹאָה שֶׁהַכְּלָבִים הַזָּרִים כְּבָר הִלְכוּ וְהִיא הִלְכָה לִישׁוֹן, מִפְּנֵי שֶׁהִכַּל קָרָה בַּלַּיְלָה.

בְּבִקְרַת הַגִּבְרַת נוֹתְנֵת לְכְּלָבִים לֶאֱכֹל. אֲבָל חֶסֶר כְּלָב אֶחָד, הַתַּחַשׁ אֵינְנוּ.

- אֵיפֹה אוֹדוֹשׁ? (שֵׁם הַתַּחַשׁ הִיָּה אוֹדוֹשׁ)

הַכְּלָב אֵינְנוּ וְאֵינְנוּ – מָה קָרָה, מָה קָרָה לוֹ?

הַגִּבְרַת מְחַפֶּשֶׁת, מְחַפֶּשֶׁת, מְחַפֶּשֶׁת וּמְצָאָהּ. הִיא מְצָאָה אֶת הַתַּחַשׁ בְּמִחְסוֹן הַקְרוּר.

וְמָה הוּא עוֹשֶׂה שָׁם?

הִנֵּה...

שׁוֹכֵב הֵעֵפֶר הַפָּצוּעַ, הַנִּשְׁוֵד, עַל הַקֶּשׁ בְּמִחְסוֹן הַקְרוּר, וְהַכְּלָב מְלַקֵּק אֶת פְּצָעָיו.

הַכְּלָב מְרַפָּא אוֹתוֹ, מְטַפֵּל בְּמִסְכָּן.

הַגִּבְרַת קוֹרֵאת:

- אוֹדוֹשׁ, בְּבִקְשָׁה לְבוֹא לְאֶרְוַחַת בְּקָר.

אֲבָל הוּא לֹא רוֹצֵה, לֹא הוֹלֵךְ לֶאֱכֹל. הוּא אוֹמֵר:

- לֹא, אֵינְנִי יָכוֹל, הֵעֵפֶר חוֹלָה, אֲשָׂאָר כָּאֵן וְאֲטַפֵּל בּוֹ. (כְּלָב דְּבַר בְּעֵינַיִם, לֹא בִפֶּה).

לְקַחַת הַגִּבְרַת אֶת הָאֶכֶל וְהַבִּיאָה אוֹתוֹ לְמִחְסוֹן הַקְרוּר לְכְּלָב וּלְעֵפֶר.

אַחַר כֵּן הֵעֵפֶר הַבְּרִיא וְשִׁנְיָהֶם יָצְאוּ יַחַד מִמִּחְסוֹן הַקְרוּר. כֵּן, יָצְאוּ מִשָּׁם שְׁמַחִים וְעֵלְיָזִים.

